

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

Z. Š.
bytem X

proti

žalované

Česká advokátní komora
se sídlem Národní třída 16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2024, č. j. 10.04-000041/24-0002,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyni bylo dne 14. 8. 2024 doručeno výše nadepsané rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná rozhodla, že se žalobkyni neurčuje advokát k poskytnutí bezplatné právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“).
2. K tomuto rozhodnutí žalovaná dospěla poté co, se žalobkyně se dne 16. 7. 2024 obrátila na žalovanou s žádostí o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu pro čtyři různé případy. Žalobkyně přiložila formulářovou žádost o určení advokáta za úplatu a dvě přílohy (čestné prohlášení ze dne 16. 7. 2024 a přílohu k formulářové žádosti o určení advokáta). Žalované bylo vše doručeno dne 19. 7. 2024. Žalobkyně v čestném prohlášení uvedla, že se formou zpráv SMS obrátila dne 16. 7. 2024 na dvě advokátky se žádostí o poskytnutí právní služby. Vzhledem k tomu, že advokátky na žalobkyninu SMS nijak nereagovaly, jedná se podle žalobkyně o odmítnutí zastoupení.
3. Žalovaná rozhodla o žalobkynině žádosti shora uvedeným rozhodnutím ze dne 12. 8. 2024 tak, že advokáta žalobkyni neurčila, a to z důvodu, že žalobkyně neprokázala jednak včasnost žádosti, a jednak to, že byla neúspěšná s oslovením alespoň dvou advokátů, u kterých by poptávala právní službu.
4. Žalobkyně s tímto rozhodnutím, které pokládá za nezákonné, nesouhlasila a dne 19. 8. 2024 proti němu podala výše nadepsanou žalobu.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně v žalobě uvedla, že dne 16. 7. 2024 zaslala žalované vyplněný formulář žádosti o určení advokáta za úplatu. Předmětem její žádosti nebylo poskytnutí bezplatné právní služby, ale poskytnutí právní služby advokátem z důvodu odmítnutí žalobkyní oslovených advokátů. V tomto ohledu napadené rozhodnutí dle žalobkyně nemá oporu ve správním spisu.
6. K argumentaci napadeného rozhodnutí, že nesplnila podmínky v § 18 odst. 2 a § 18c odst. 1–5 zákona o advokacii žalobkyně uvádí, že žalovaná dostatečně nepřihlédla k žalobkyninu čestnému prohlášení ze dne 16. 7. 2024, které dostatečně osvědčuje skutečnost, že se žalobkyně formou zpráv SMS neúspěšně obrátila dne 16. 7. 2024 na dvě advokátky se žádostí o poskytnutí právní služby. Žalobkyně taktéž připomíná, že advokáti v některých případech odmítají vystavovat potvrzení o odmítnutí poskytnutí právních služeb.
7. Pokud jde o rozhodnutí soudů, citovaná v napadeném rozhodnutí, ta jsou podle žalobkyně nepřiléhavá, neboť v nich nebylo postaveno na jisto, zda žalovaná v daných případech postupovala či nepostupovala podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii.
8. Na závěr žaloby žalobkyně zmiňuje nález ÚS ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 44/21, a polemizuje s ústavností a zákonností jednak novely zákona o advokacii, jednak přílohy č. 5 k vyhlášce č. 120/2018 Sb., vyhláška o stanovení formulářů žádosti o určení advokáta a formuláře podnětu k poskytnutí jednorázové právní porady. Dále zmiňuje judikaturu NSS,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zejména rozhodnutí ze dne 17. 5. 2023, č. j. 9 As 122/2022–36, a ze dne 1. 6. 2023, č. j. 1 As 23/2023–21.

9. Z výše uvedených důvodů navrhla zrušení napadeného rozhodnutí.
10. Žalovaná ve vyjádření k žalobě po krátké rekapitulaci případu uvedla, že důvodů, proč žalobkyni neurčila advokáta, bylo více než pouze ty, které zmínila žalobkyně. Konkrétně žalobkyně nedoložila včasnost své žádosti, když neuvedla datum doručení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 2. 2024, č. j. 71 Co 32/2024-163, kdy časový údaj (doručení rozsudku) je významný pro posouzení včasnosti podání žádosti o určení advokáta, a ani neuvedla to, zda sama bez právního zastoupení dovolání podala. Dále žalobkyně nedoložila potvrzením jména dvou konkrétních advokátů, kteří jí odmítli požadovanou právní službu poskytnout, když advokáty pouze označila, ale nedoložila jejich odmítnutí žádané právní služby. Instituty ustanovení a určení advokáta musí zůstat procesními postupy spíše výjimečnými, a nikoli (pro konkrétní žadatele) postupem pravidelným, ve vnímání žalobkyně skoro až nárokovým.
11. Dále žalovaná uvedla, že povinnost žadatele osvědčit, že jím alespoň dva oslovení advokáti mu odmítli v konkrétní věci poskytnout žádanou právní službu, plyne ze zákonné úpravy v § 18c odst. 3 zákona o advokacii. Tuto zákonnou podmínku žalobkyně žádostí nesplnila, a tedy neosvědčila podle § 18 odst. 2 zákona o advokacii to, že by si nemohla zajistit poskytnutí právních služeb jinak. Přijala-li by žalovaná žalobkynino čestné prohlášení jakožto dostačené osvědčení o oslovení dvou advokátů, tak stejně by nemohla žalobkynině žádosti vyhovět. Žalobkyně podle svého tvrzení dne 16. 7. 2024 odeslala SMS dvěma advokátkám s žádostí o poskytnutí právních služeb, a již ten samý den žalobkyně odeslala žádost o určení advokáta žalované. Podle žalované nemůže žalobkyně očekávat reagování „ze dne na den“, „z hodiny na hodinu“, či dokonce v tomto případě až „z minuty na minutu“. Takové nereagování není aktivním odmítnutím poptávané právní služby.
12. Žalovaná nerozumí žalobkynině polemice s ústavností a zákonností obsahu formulářových vzorů žádosti o určení advokáta. Přílohou č. 3 této vyhlášky je nyní Žádost o bezplatnou právní službu pro fyzickou osobu, přílohou č. 5 této vyhlášky je nyní Žádost o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu. Zákonný základ je obsažen v § 23 odst. 3 zákona o advokacii (bezplatně) a v § 23 odst. 5 zákona o advokacii (za úplatu). Žalované se tato aktuální úprava jeví jako přehledná jak v textu zákona, tak v textu vyhlášky.
13. Z výše uvedených důvodů navrhla žalovaná zamítnutí žaloby.
14. Městský soud v Praze nařídil ústní jednání, a to na žádost žalobkyně na den 5. 3. 2025. Žalobkyně a následně žalovaná se z účasti na ústním jednání omluvila. Soud proto rozhodl v nepřítomnosti účastníků podle § 49 odst. 12 s.ř.s.
15. K věci je třeba uvést, že žalobkyně byla předvolána k ústním jednání, přičemž předvolání jí bylo doručeno dne 25. 2. 2025. Nebyla tedy dodržena lhůta 10 dnů k přípravě na jednání stanovená v § 49 odst. 1 s.ř.s. Městský soud v Praze vzal v úvahu výklad tohoto ustanovení v příslušné komentářové literatuře, v němž je uvedeno že čas přípravy na jednání musí být přiměřený povaze věci. Znamená to, že lze akceptovat za dostatečný čas pro přípravu na jednání i situaci, kdy předvolání k jednání bylo doručeno méně než 10 dnů před jednáním. Taková situace podle názoru městského soudu v daném případě právě nastala. Nelze přehlédnout, že žalobkyně se řadou správních žalob domáhá vydání totožného rozhodnutí, a sice zrušení rozhodnutí žalované, kterým jí nebyl určen advokát k zastoupení za situace, kdy není dostatečně prokázáno, že žalobkyně neúspěšně oslovila dva advokáty se žádostí o

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

její zastupování. Jedná se o situaci, již byla žalobkyně vystavena již opakovaně. Ostatně zdejší soud na den 5. 3. 2025 nařídil hned čtyři jednání ve skutkově zcela totožných řízeních, v nichž žalobkyně vystupovala a v nichž se domáhala zrušení obdobného rozhodnutí. Za této situace dospěl městský soud k závěru, že práva žalobkyně nejsou nedodržením desetidenní lhůty dotčena, neboť i kratší lhůta k přípravě plně postačuje k tomu, aby žalobkyně mohla dostatečným způsobem svá procesní práva hájit. Nelze rovněž přehlédnout, že žalobkyně ve všech uvedených případech žádala o nařízení jednání, z něhož se pak posléze omluvila a k jednání se nedostavila.

III.

Posouzení žaloby

16. Žaloba byla podána v zákonem stanovené lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
17. Podle § 18c odst. 1 věta první zákona o advokacii (v platném znění ke dnu vydání napadeného rozhodnutí) *„Žadatel, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a který není ve věci, v níž žádá poskytnutí právní služby, zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a), má právo, aby mu Komora určila advokáta k poskytnutí právní služby.“*
18. Podle § 18c odst. 2 zákona o advokacii *„Žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby lze podat pouze na formuláři. Žádost kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje a) popis věci, v níž by měla být právní služba poskytována, a b) prohlášení žadatele, že jej ve věci, v níž je právní služba žádána, nezastupuje jiný advokát nebo osoba podle § 2 odst. 2 písm. a).“*
19. Podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii *„Nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů.“*
20. Podle § 18c odst. 4 zákona o advokacii *„K žádosti musí být přiloženy doklady o výši příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti, jakož i doklady o jeho majetkových poměrech. Podrobnosti náležitostí žádosti včetně vzoru jejího formuláře a způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komorě sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.“*
21. Podle § 18c odst. 5 zákona o advokacii *„Komora určí advokáta k poskytnutí právní služby žadateli, který osvědčil splnění zákonných podmínek, bez zbytečného odkladu. Komora žádosti nevyhoví, jestliže jde o zneužití práva nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva.“*
22. Od 1. 1. 2024 je ovšem v účinnosti nové znění zákona, přičemž pro danou věc je podstatné nové znění v ust. 18c odst. 1 věta první zákona o advokacii *„Žadatel, který není ve věci, v níž žádá poskytnutí právní služby, zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a), má právo, aby mu Komora určila advokáta k poskytnutí právní služby.“* a v 18c odst. 5 věta první a druhá *„Komora určí advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně žadateli, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují. Komora určí advokáta k poskytnutí právní služby žadateli, který osvědčil splnění zákonných podmínek, bez zbytečného odkladu.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

23. Tato změna byla důsledkem nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 44/21, v němž Ústavní soud dovodil, že omezení práva žadatele obrátit se na Českou advokátní komoru se žádostí o určení advokáta k poskytnutí právní služby pouze pro případy odůvodněné příjmovými či majetkovými poměry je porušením práva na přístup k soudu zaručeným čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a práva na právní pomoc zaručené v čl. 37 odst. 2 Listiny.
24. Soud o věci uvážil takto:
25. Žaloba není důvodná.
26. Z žaloby je zjevné, že žalobkyně namítá vůči napadenému rozhodnutí především skutečnost, že žalovaná nezohlednila, že žalobkyně k formuláři přiložila i své čestné prohlášení o snaze oslovit alespoň dva advokáty, ale požaduje jejich potvrzení o odmítnutí poskytovat právní služby.
27. Městský soud musí především předeslat, že zákon o advokacii v § 18 odst. 2 a § 18c odst. 1, 2, 3 a 5 upravuje hned několik kumulativních podmínek pro určení advokáta žalovanou - o určení si žadatel požádal včas; odůvodňují to jeho příjmové a majetkové poměry; žadatel nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem; nemůže si zajistit poskytnutí právních služeb jinak; v předmětné věci není zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o advokacii; více advokátů mu v případě, že nejde o bezúplatnou právní pomoc, odmítlo poskytnout právní služby; nejde o zneužití nebo zjevně bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva], přičemž následkem nesplnění byť jen jedné z těchto kumulativních podmínek je neurčení advokáta. Tento závěr vyplývá z již řady rozhodnutí, a to jak soudu městského, tak Nejvyššího správního soudu (například rozhodnutí ze dne 28. 7. 2021, č. j. 8 As 138/2021–30).
28. Zvažovat účinky nálezu ÚS ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 44/21, by bylo možné v případě, že by skutečně jediným důvodem neurčení advokáta bylo, že žalobkyně nesplňuje podmínku faktické nemajetnosti. Tak ostatně městský soud již učinil ve svém rozhodnutí ze dne 17. 7. 2023, č. j. 18 A 17/2022–55, kdy shledal, že *„Žalovaná tedy pochybila, pokud po žalobkyni požadovala tvrzení a prokázání nedostatečnosti jejich majetkových a příjmových poměrů. Tento důvod pro neurčení advokáta dle § 18c zákona o advokacii v právním stavu nastoleném nálezem Pl. ÚS 44/21 neobstojí.“* Zároveň však osmnáctý senát zkonstatoval že *„to však neznamená, že kvůli tomu je třeba každé z napadených rozhodnutí mechanicky zrušit. Žalovaná totiž ve všech případech uvedla i další důvody, pro které žalobkyni neurčila advokáta, a tedy je dále třeba zkoumat, zda každé z rozhodnutí obstojí alespoň v jednom z těchto zbylých důvodů.“*
29. Soud nemá žádných důvodů, proč se od těchto závěrů v této věci odchýlit.
30. Z napadeného rozhodnutí i ze správního spisu je zjevné, že žalovaná shledala na žádosti žalobkyně o určení advokáta jiné nedostatky, které samy o sobě obstojí jako důvody pro neurčení advokáta, a na které nelze přímo aplikovat nálezu ÚS, sp. zn. Pl. ÚS 44/21, zejména tedy to, že žalobkyně nedoložila, že dva oslovení advokáti jí odmítli poskytnout právní službu.
31. Především žalobkyně k předmětné žádosti nedoložila požadované odmítnutí poskytovat právní služby ze strany dvou advokátů. Požaduje-li zákon o advokacii doložení skutečnosti, že advokát odmítl poskytnout právní službu, znamená to, že nestačí, pokud žadatel označí advokáta, který mu měl odmítnout poskytnutí konkrétní právní služby. Tvrzení totiž

nenahrazuje předložení důkazu o této skutečnosti. Ostatně i Nejvyšší správní soud setrvale tvrdí, že břemeno prokázání splnění podmínek pro vyhovění žádosti spočívá na žadateli (srov. např. rozsudky ze dne 18. 8. 2015, č. j. 2 As 99/2015–49, ze dne 7. 9. 2021, č. j. 9 As 121/2021–29).

32. V obecné rovině jistě nelze žalobkyni klást k tíži, že jí oslovení advokáti nevydali potvrzení o odmítnutí poskytnutí právní služby. Bylo ovšem na žalobkyni, aby – pokud potvrzení od těchto advokátů neměla – buďto předložila jiný důkaz o tom, že jí advokáti odmítli (neformální vyjádření, zamítavá odpověď e-mailem, nereagování na e-mail s poptávkou právní služby, svědectví třetí osoby apod.), nebo tvrdila a doložila mimořádné okolnosti, pro které nemohla dodat žádný důkaz o odmítnutí poskytnutí právní služby. Bylo na žadatelce, aby uvěřitelným způsobem osvědčila, že ji jmenovaní advokáti skutečně odmítli.
33. Z dikce § 18c odst. 3 zákona o advokacii je podle názoru soudu zcela zřejmé, že povinností žadatele je *doložit* svou neúspěšnou snahu o obstarání si advokáta („*Nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů*“).
34. Nestačí tedy pouze takovou skutečnost tvrdit, ale je potřeba předložit o tom dostatečný doklad.
35. K doložení čestného prohlášení městský soud uvádí, že již ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 22. 8. 2024, č. j. 10 A 41/2024–47, řešil obdobnou žalobní námitku, kdy v bodě 25 uvedl, že „*NSS přitom v rozsudku č. j. 7 As 194/2023-41 z 10. 4. 2024 jednoznačně uvedl, že bylo „na stěžovatelce, aby dostatečně prokazatelným způsobem osvědčila, že ji jmenovaní advokáti skutečně odmítli, to se jí však nepodařilo. Nejvyšší správní soud tedy souhlasí se žalovanou a krajským soudem, že stěžovatelka nedoložila, že se neúspěšně pokusila zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů (§ 18c odst. 3 zákona o advokacii). Stěžovatelka sice v žádosti uvedla jména tří advokátů, avšak potvrzení o odmítnutí poskytnutí právní služby nedoložila ani u jednoho z nich. Uvedené vyvolává nemožnost vyhovění žádosti z důvodu nesplnění podmínky dle § 18c odst. 3 zákona o advokacii, tedy nedoložení potvrzením jména dvou konkrétních advokátů, kteří stěžovatelce odmítli poskytnout právní službu. Jelikož podmínky stanovené zákonem o advokacii musí být splněny kumulativně, již jen z tohoto důvodu nemohla být žádost stěžovatelky úspěšná (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2024, č. j. 7 As 217/2023-28).*“
36. Městský soud v rozhodnutí ze dne 22. 8. 2024, č. j. 10 A 41/2024–47, dále rozvádí, že „*nepostačí tedy pouze tvrdit jména bezúspěšně oslovených advokátů, ale je třeba i toto tvrzení doložit. V rozsudku č. j. 7 As 217/2023-28 z 29. 2. 2024 se NSS zabýval polemikou žalobkyně s významem slova „doložit“ a vyložil, že tento pojem znamená „přiložit doklad, prokázat něco dokladem, dosvědčit, podepřít určitou skutečnost. Požaduje-li zákon o advokacii doložení skutečnosti, že advokát odmítl poskytnout právní službu, znamená to, že nestačí, pokud žadatel označí advokáta, který mu měl odmítnout poskytnutí konkrétní právní služby. Tvrzení totiž nenahrazuje předložení důkazu o této skutečnosti.*“
37. Městský soud v citovaném rozhodnutí shrnuje, že „*doložit odmítnutí proto nelze ani pouhým prohlášením žalobkyně, že byla odmítnuta advokáty, neboť takové čestné prohlášení se vyznačuje takřka nulovou důkazní silou. Je třeba zdůraznit, že důkazní břemeno ohledně splnění podmínek pro vyhovění žádosti spočívá na žadateli (např. rozsudky NSS č. j. 2 As 99/2015-49 z 18. 8. 2015 nebo č. j. 2 As 17/2019-49 z 25. 8. 2020). Pokud žalobkyně nedisponovala potvrzením o odmítnutí*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

poskytnutí právní služby ze strany oslovených advokátů, bylo na ní, aby buď předložila jiný důkaz o tom, že ji advokáti odmítli, nebo aby tvrdila a doložila mimořádné okolnosti, pro které nemohla dodat žádný důkaz o odmítnutí poskytnutí právní služby (srov. rozsudek NSS č. j. 7 As 194/2023-41 z 10. 4. 2024). Není přitom nutné předložit formální potvrzení, postačí pouze neformální vyjádření, např. zamítavá odpověď e-mailem, nereagování na e-mail s poptávkou právní služby, svědectví třetí osoby apod. (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 17/2019-49 z 25. 8. 2020).“

38. Městský soud v posuzované věci uvádí, že nepostačí tedy pouze tvrdit jména bezúspěšně oslovených advokátů, ale je třeba i toto tvrzení doložit. Pojem doložit znamená přiložit doklad, prokázat něco dokladem, dosvědčit, podepřít tvrzenou skutečnost předložením důkazu. Důkazní břemeno ohledně splnění podmínek pro vyhovění žádosti spočívá na žadateli. Pokud žalobkyně nedisponovala potvrzením o odmítnutí, bylo na ní, aby buď předložila jiný důkaz o tom, že ji advokáti odmítli, nebo aby tvrdila a doložila mimořádné okolnosti, pro které nemohla dodat žádný důkaz o odmítnutí poskytnutí právní služby. Není nutné předložit formální potvrzení, postačuje pouze neformální vyjádření (viz výše).
39. Doložit odmítnutí ale nelze pouhým čestným prohlášením žalobkyně, že byla odmítnuta advokáty, neboť takové čestné prohlášení se vyznačuje takřka nulovou důkazní silou. Městský soud by bral v potaz důkazní váhu čestného prohlášení učiněného třetí osobou. Jinými slovy, kdyby žalobkyně dokládala odmítnutí např. čestným prohlášením jiného advokáta, který by prohlásil, že ví o tom, že žalobkyně oslovila jeho dalšího kolegu, pak by takové prohlášení mělo mnohem vyšší důkazní hodnotu. Čestné prohlášení je obecně bráno jako důkaz, prohlásí-li jej někdo jiný než ten, kdo chce důkaz v řízení použít.
40. Soud též v této souvislosti podotýká, že žalobkyně je již ve vedení soudních sporů osobou neobyčejně zkušenou, bohatá je též její historie podávání žalob proti rozhodnutím žalované o neurčení advokáta, přičemž řízení vedená u Městského soudu v Praze čítají v tomto ohledu desítky případů, a četné žaloby žalobkyně vzájemně jeví v podstatě totožná argumentační tvrzení.
41. S ohledem na výše uvedené soud neshledává za potřebné zabývat se námitkami žalobkyně vůči citaci některých rozhodnutí v napadeném rozhodnutí. Žalobkyní citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pak v její prospěch již nijak nesvědčí.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. Městský soud v Praze po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a soud ji proto podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
43. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně úspěch ve věci neměla a žalované žádné náklady nad rámec její úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. března 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.